

N:o 94.

Af herr **A. Larson** i Slättäng, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande och framläggande af förslag till ändring af § 58 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.*

Förlidets års lagtima Riksdag beslöt med anledning af tvenne i ämnet väckta motioner (n:o 26 i Första Kammaren och n:o 90 i Andra Kammaren) att i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t ville låta utarbeta och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af § 58 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, att ej mindre för de hemman eller hemmansdelar, hvilka staten från enskilda personer inköpt och förvandlat till kronoparker, än äfven för de jordbruksdomäner eller de delar af sådana, af hvilka kronoparker blifvit bildade, fyrktal skall med hänsyn till kommunalutskylders utgörande påföras efter det belopp, som, derest bevilning för nämnda fastigheter skulle enligt gällande bevillningsförordning utgå på grund af taxeringsvärdet, svarar mot sådan bevilning.

Då Riksdagen sålunda såsom sin åsigt uttalat, att kommunal-skatt bör erläggas för de hemman och hemmansdelar, hvilka staten från enskilda personer inköpt och förvandlat till kronoparker, samt för de jordbruksdomäner eller de delar af sådana, af hvilka kronoparker blifvit bildade, och då denna åsigt motiverats med hänvisning till de betänkliga rubbningar i grunderna för den kommunala beskattningen och i de enskilda kommunernas ekonomi, som de angifna formerna för

kronoparkers bildande måste framkalla, så tillåter jag mig att fästa Riksdagens uppmärksamhet på ett annat och liknande fall, hvilket äfven torde tagas i betraktande vid en eventuel förändring af § 58 i förordningen om kommunalstyrelse på landet.

Under de senare årtiondena hafva för åtskilliga regementens räkning stora jordområden inköpts till lägerplatser, exercis- och skjutfält. För denna jord, för hvilken naturligtvis kommunalutskylder tidigare erlagts, vägra åtminstone somliga regementen med stöd af ofvannämnda § 58 i förordningen om kommunalstyrelse på landet att betala några kommunalutskylder. Elfsborgs regemente har exempelvis alltsedan början af 1860-talet till utvidgning af sin mötesplats Fristads hed inköpt det ena större jordområdet efter det andra, men har icke sedan år 1876 kunnat förmås att betala några utskylder för sin inom Fristads kommun egande jord. Saken har varit dragen under vederbörande myndigheters pröfning, men enär för ifrågavarande mötesplats, såsom tillhörig staten, bevillning icke erlades, och nådiga förordningen om kommunalstyrelse på landet, enligt hvilken utgörandet af kommunalutskylder i allmänhet betingades af den bevillning, som erlades till staten, från denna regel gjorde undantag endast för visst slag af jordbruksfastighet, och som mötesplats icke vore till jordbruksfastighet hänförlig, kunde ingen ändring i det öfverklagade förhållandet beviljas. Tilläggas bör, att Fristads kommun genom regementets vägran att betala kommunalutskylder under åren 1877—90 gått förlustig en summa af 1,444 kronor 59 öre.

Då Riksdagen, efter hvad jag ofvan erinrat, såsom sin åsigt uttalat, att kommunalskatt bör erläggas för sådan statens jord, som är afsedd till skogsbörd, torde det vara med rättvisa och billighet öfverensstämmande, att lagstiftningen ändras derhän, att äfven sådana oegentligheter, som jag nu tagit mig friheten påpeka, med snaraste undanrödjas, och detta desto mer som den jord, hvilken staten inköper till lägerplatser och dylikt, i de allra flesta fall är belägen i trakter, der goda kommunikationer finnas, och sålunda är af så pass stort värde, att dess befrielse från kommunalutskylder kan blifva verkligt tryckande för kommunens öfriga medlemmar.

På grund af hvad jag nu anfört, tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t ville låta utarbeta och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af § 58 i förordningen om

kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, att för den fastighet, som staten genom expropriation eller köp förvärfvat till lägerplats, exercis- eller skjutfält, fyrktal skall med hänsyn till kommunalutskylders utgörande påföras efter det belopp, som, derest bevilling för nämnda fastighet skulle enligt gällande bevillningsförfordning utgå, på grund af taxeringsvärdet svarar mot sådan bevilling.

Om remiss till lagutskottet anhålles vördsamt.

Skulle det af mig föreslagna skrifvelseförslaget ej anses lämpligt för det med motionen åsyftade ändamålet, torde utskottet vidtaga nödiga förändringar.

Stockholm den 27 januari 1893.

Aug. Larson
från Elfsborgs län.
